

Nr 41.

Av fru Nordgren, om ändring i gällande kyrkolagstiftning rörande kyrkas upplåtande för annat ändamål än gudstjänst.

Enligt gällande bestämmelse i kyrkolagen äger församlingens kyrkoherde oinskränkt bestämmanderätt i fråga om kyrkans upplåtande. Det är sålunda helt beroende på vederbörande prästmans inställning i varje särskilt fall huruvida kyrkan upplåtes eller ej för vissa ändamål. Detta leder bland annat till sådana förhållanden, att medan prästen i en församling tillåter hemvärn och lottaföreningar m. fl. inviga sina fanor i kyrkan, förbjuder prästen i en annan församling att fackföreningsfanor få medföras i kyrkan vid en begravning.

Riksbekant torde vara kyrkoherde Helge Simonssons i Kyrkhult åtgärd att förbjuda ortens hemvärn att införa en svensk fana i kyrkan vid en hemvärnsmans begravning, efter att tidigare ha förbjudit införandet av en fackföreningsfana vid en fackföreningsmans begravning. En annan prästman, kyrkoherde Gunnar Wessborn i Fuxerna, Lilla Edet, har vägrat upplåta kyrkan för en församlingsafton till förmån för Fältjulklassen. Flera exempel av liknande slag torde kunna påvisas, men de anförda torde räcka.

Ett dylikt sakernas tillstånd kan icke anses vara tillfredsställande, och det synes undertecknad vara av behovet påkallat att en revision av kyrkolagens bestämmelser på denna punkt kommer till stånd. Helt naturligt bör kyrkan inte upplåtas för ändamål, som äro ägnade att störa dess helgd. Men något sådant kan väl inte med fog påstås vara fallet om man som en sista hedersbevisning åt en avliden vid jordfästningen medför symboler för de idéer den bortgångne under sin livstid tjänat eller Sveriges fana, symbolen för vårt lands frihet och självständighet. Kyrkan är dock icke en prästens enskilda egendom utan hela församlingens.

Ifrågasättas kan därför huruvida inte bestämmanderätten vad angår kyrkas upplåtande bör överflyttas från församlingens kyrkoherde till kyrkofullmäktige eller kyrkostämman, vilka äro de fora, som ha att bevilja medel till kyrkans behov, eller till kyrkorådet, som har att verkställa beslut och utredningar rörande kyrkan och kyrkliga angelägenheter.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i gällande kyrkolagstiftning att nu rådande missförhållanden i fråga om kyrkas upplåtande undanröjas.

Stockholm den 15 januari 1945.

Olivia Nordgren.